சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் 5

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் 5

பொருளடக்கம்

1.	முகவுரை	201
2.	ஆஞ்சநேயரும் ஸ்ரீசனீஸ்வரரும்	205
3.	ஸ்ரீபாதுகையே குரு ஆன நிலை என்ன?	219
4.	மூற்கவனம் எப்படி ஒருவனை பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது?	229

எல்லாம் நீ!

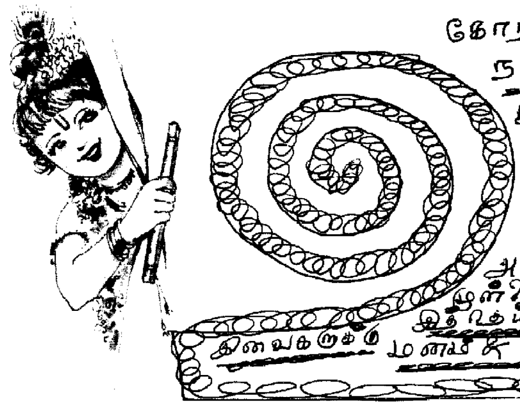

கோர குணதோஷங்கள்
நவக்கிரஹம் & 201
ஜாதகர்கள்
உடையதல்ல. கலி
தோஷத்தில் கட்டுண்டவ
ர்களின் குணங்களாலேயே
அதை நிவர்த்தி செய்யவே
முன்பு முன்னால் ஏற்பட்டது போல்
இத்தகைய வடிவங்களும் நடக்கின்றன.
இவைகளுக்கு மனம் & அறிவு உணர்வு என சொல்
லுதலின் பொருள்.

ஓம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே! இதில் காணும் நிகழ்கதைகள், காணும் முன்பு, இக் கதையின் முன்னுரையை (முகவுரையை) காண வேண்டும். அதை காண்க.

கலியுகம் 80/100 முடிந்து விட்டது.

இன்னமும் இருபது சதவிகிதம் நடைபெற வேண்டும். கலியுகம் பாதி வரையிலும் (சிறு தெய்வங்களும்) **நவக்கிரஹங்களும், ஸ்ரீ அன்னையின்** வழிபாடுகளும், இல்லாமல் இருந்தன. தெய்வமும் முன் கூறிய, **ராமு** நிலைகளில் தான் இருந்தது.

தோஷ குணங்கள் கூடியதால், நவக்கிரஹமும், ஸ்ரீ அன்னையின் அனேக தோற்றங்கள், சிறு தெய்வங்கள், என தோன்றியதா ???????????????????? அல்லது மேலே கூறிய இம்மூன்றும், கூடியதால் தோஷ குணங்கள் உண்டானதா ???????????????????

ரக்ஷிப்பின் கருணை
அறிவுடையது. 202
பேதம்! விருப்பு வெறுப்பு
குற்றம் குறை! கண்டு
கொள்ளா மனம்!
வேண்டும். அப்படியானால்
நான் துஷ்ட நிக்ரஹ
சிஷ்ட பரிபாலனம்! இதுக்காக பாரபக்ஷ
தோஷமில்லாமல் நடக்க முடியும்.

இந்தக் கேள்விக்கு ஸ்ரீமஹான்களின் பதில் எப்படி வருகிறது என்றால்?

கலியுகம் என்றாலே **தோஷகுணம்!**
காலம் என்றே! பொருள் கொள்ள வேண்டும்.
அந்தத் தோஷ குணங்களிலிருந்து, அன்றைய ஜீவர்களை
நீதி (வினை) கண்டும்! **விதி** (மனம்) கொண்டே
ரக்ஷிப்பதற்கு நவக்கிரஹங்களும், ஸ்ரீஅன்னை
யின் வடிவில், சிறு தெய்வங்களும்! மற்றும் (ஆண்)
வடிவில், காவல் தெய்வங்களும்! ஆகிய கர்ம ஜென்மம்
மனம் & அறிவு! இணைந்த நிலையில்,
கண்டிப்பு! தண்டிப்பு! ரக்ஷிப்பு **பரிபாலம்!**
(சொல் & செயல்) (பஞ்சமஹா பாதகங்கள் இதற்கு
வாக்கே ஆதாரம்) என நான்கின் நிலையில், **அந்த!**
காவலர்க்கு **ஒன்றே!** ஒத்த அறிவாக தம்
மாயயை! வைத்து விளையாடி, தாம் செய்யும்
பற்றுப்படாமல் நடிக்கிறது என,
ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

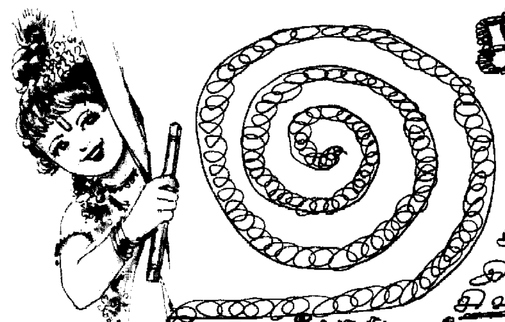

சிவம் (சிவன்)
இல்லையேல் (203)
சக்தி (மாயா)
இல்லவே இல்லை. அதேபோல்
சக்தி என்ற மாயா!
இல்லையேல் சிவம் என்ற
சிவன்! இருக்கும்
இயங்காது அப்படி இயங்காததை இல்லை
என்றே, சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ அன்னை என்றும் மாயா! மாயா என்றும்
ஸ்ரீ அன்னை! ஆகும் என பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்ற இருப்பும்
இயக்கமும் மாயா (சக்தி) உடையதாக
இருப்பதால், அதற்கும் ஓர் தோற்றத்தை
கொடுக்க வேண்டுமென்று மாயாவும், மனமும்,

இணைந்து, ஓர் ஸ்ரீ அன்னையின் வடிவம் கொடுக்க
சாட்சியான, அறிவு! மௌனம் சாதிக்க
மௌனம் சம்மதம்! (அறிவு ஏற்றுக்கொண்டது)
என முடிவு செய்து, ஸ்ரீநாராயணனும் & ஸ்ரீசிவ பெருமான்!
அவர்கள் நாமங்களை உடைய, எல்லா தெய்வங்
களுக்கும் விதையிது! அன்னைகள் தோன்றி,
ஸத்வகுண தெய்வங்கள் என ஏற்றுக் கொள்ளவும்
மற்றும் அனைத்து பெண் தெய்வங்களும் (பட்டணம்)
ஆண் தெய்வங்களும் காவல்
சிறு! தெய்வங்கள் என ஸ்ரீஞானிகள் மாயாவாக
அறிகிறோம்.

இக்கலியுகத்
திறீகாகவே
காவல் தெய்வங்களுக்கு
மட்டும் அறிவும்
மனமும்! இணைந்து
செயல்படும் நிலைக்கு பரகருணை நிலையால்
மாயா! செயல்படுகிறதென்று ஞானிகள்
வாயிலாக அறிகிறோம்.

204

மனமும்! அறிவும்! இணைவதாவது?

மனம் என்றால் நாம ரூப தோற்றமும்! அதன் இயக்க எண்ணமும், கொண்டதாகும். அறிவு என்றால் நாமரூபம்! அனைத்தையும், அசையா பதுமையாகவும் அசையா (தோரணங்களாக) இக்கிரங்களாகவும்! காண்பதாகும்.

இக்கலியுகத்தில்!

தேவதைகளின் இயக்கம், ஸத்வ குண நிலையில், நசுழிப்பும்! ரஜோ தமோ குண நிலையில்; கண்டிப்பும் தண்டிப்பும்! பழி பாவ! நிலையில் அமைய வேண்டும். ஆகவே இந்த **தோஷ!** (அதிக) குணங்களிலிருந்து, **ஸத்வ!** (குணவான்) குணங்களை, பிரித்தெடுக்க, **அறிவு!** வேண்டும்.

புண்ணிய பாவங்கள் அதிகமாகவும்! ஸத்திய தர்மம்! குறைவாகவும் இருக்கும்.

ஆகவே!

அசையும் பதுமைகளின் தோஷ குணங்களை, பிரித்தெடுக்க மனமும்! அசையும் பதுமைகளை, அசையா பதுமைகளாக்கி அதை இணை **ஸத்வ!** குணமாக்குவதற்கு அறிவும்! இணைந்து செயல்படும் என்றுணர்க

ஸ்ரீசனீஸ்வரர் வாக்கு! 205

1

ஈ நா.......ண்! ஈஸ்வரன்

என்றபட்டம் பெற்றவன் ஆகும். எம்பார்வையில் படாதவர் இவ்வுலகில் எவருமே இலர்.

ஓர் நீதிக்கதை! சொல்லவும்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்! ஓர் குடிலில், ஸ்ரீராமநாம பஜனையில்! உருக்கத்தில் உறைந்திருந்துக் கொண்டிருந்தார். அதுசமயம் ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான்! அங்கு வந்தார். பஜனையை முடித்த ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்! ஸ்ரீசனீஸ்வரபகவானை வரவேற்றார்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஓ மஹாபுருஷரே! வரவேண்டும் வரவேண்டும். உம் வரவு நல்வரவாகுக. இந்த ஏழையை! நாடி வந்த காரணம் என்னவோ?

ஸ்ரீசனீஸ்வரர்:- ஏ ஆஞ்சநேயா! நான் யார்? என்று உனக்குத் தெரியுமா?

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஓ மஹானுபாவா! தாங்கள் ஓர் தேவபுருஷன்! என உணர்ந்தோம். ஆகவே தாங்களை வரவேற்றோம். இனி தாங்கள் இன்னார்! எனச் சொன்னால், தெரிந்து கொள்கிறோம்! தாங்கள் யார்?

ஸ்ரீசனீஸ்வரர்:- நான்தான்! உலக ஜீவராசிகளையும்! அந்த திரிமூர்த்திகளையும்! (ஸ்ரீபிரம்மன்! ஸ்ரீநாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்!)

அஹங்காரம்! (206)
அதிகாரம்!
ஆதிக்கம்!
உள்ளவர்களை நான் எளிதாக பிடிக்க முடியும் நான் திரிக [illegible] ஒவ்வொருவரையும், ஆண்டுகள்! பிடித்து ஓர் ஆட்டு ஆட்டி விட்டிருக்கிறேன்.

ஏழரை!

பிடிக்கும் (பிடித்து ஆட்டுவிக்கும்) **சனீஸ்வரன்!!!**

ஆகும் என தெரிந்து கொள்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஓ மஹா தேவ புருஷனே! அந்த மஹிமைகள் பொருந்தியவராகாரங்கள்? இந்த ஏழையை மன்னிக்கவும். இந்த **ஸ்ரீராமதாஸனை!** தேடி வந்த காரணம் என்னவோ?

ஸ்ரீ சனீஸ்வரன்:- நீ ராமதாஸனா? உனக்கு தெரியாது **என்னை!** பிடிக்க? என நினைக்கிறேன். அந்த உன் ராமனையே! நான் பற்றி ஆட்டியவகாலத்தான்! உன் ராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள்! கானகம் சென்றான். தம் மனைவி ஜானகியைப் பிரிந்தான்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஸ்ரீராமனை பிடித்தேன் எனச் சொன்ன உடன் ஆஞ்சநேயரின் கோபங்கள் ஏறிக்கேறின.

வால்! சுழலவை உயர்த்தது. கட்டுக்குள் அடக்கிக் கொண்டார் தம்முடைய **ஸ்ரீராம்! ஸ்ரீராம்!** என்ற நாம ஸ்மரணையுடன்? அப்படியா விஷயம்???

ஆமாம் பிரபோ! இப்போது என்னை நாடி வந்த காரியம் என்னவோ? அதை சொல்லவில்லையே???

இங்கு ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீசனீஸ்வரன் பிடித்தான் என சொன்னது உண்மை

அர்வம் உபசார சன்மானம். அப்போ சனீஸ்வரன் இல்லை என்பதே ஸத்தியம்.

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் (207) வாக்கு:-

நான் உன்னை!

உன்னோடிருந்து, உன்னை பிடித்துவிட்டேனெனில், வெளிச் செயல் எதுவும் என் அனுமதி இல்லாமல் நடைபெறாது. உன் வினையை வைத்துத்தான் அப்படி உன்னை செயல்படுத்த முடியும்.

என கூறும் சிரிப்பாய், சிரித்தவண்ணம், கேட்டார் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர்:- ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ என்னைப் பற்றிய விமரிசனத்தில், உன்னை மறந்து விட்டேன். இப்போது உன்னை நான் (பிடிக்கும்) பிடிக்க போகிறேன், என உனக்கு எச்சரிக்கிறேன்!

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஆமாம் மகாராஜாவா. எம்மை இப்போது பிடித்தால், எப்போது விடுவீர்கள்??

ஸ்ரீ சனீஸ்வரன்:- என் / வீரியம்! உன்னுடைய ஏழரை! ஆண்டுகள் நீடித்திருக்கும்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- எம்மைப் பிடிப்பது என்றால் எப்படி? உ ள் ளே யா? வெ ளி யி லா??

ஸ்ரீ சனீஸ்வரன்:- வெளியே எனக்கு வேலை இல்லை. உள்ளேதான் என் வேலை. நான் உள்ளே செல்லலாமா?

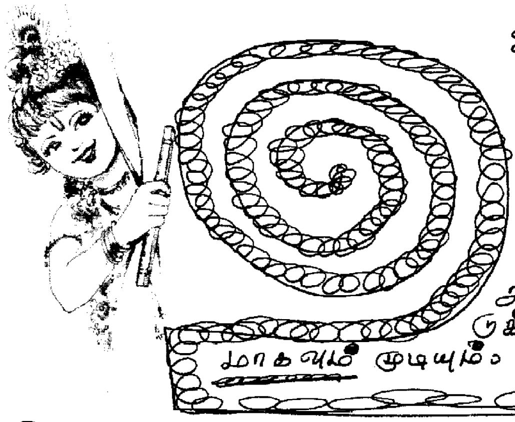

உன் வினையை 108 கருமையாக ஆக்கவும் என்னால் முடியும். இறைபக்தி சர்வார்ப்பணத்தால் இருந்தால் என் வேலை அங்கு துன்பத்தை கொடுக்க முடியாது அதுவளவு மாகவும் முடியும். பாதிக்காமலும் இருக்கலாம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஏன் உன்னை எமது தெய்வமாக உத்தேசம்?

ஸ்ரீசனீஸ்வரர்:- (ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரே! உற்று கேள் ஸ்ரீமாருதம் அதை! உற்று நோக்கினேன்) உன்னிடம் உன் **வாய்** தான்! அநுபவமாக அளவு பெரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் செல்லும் வழி உன் வாயாகும்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்:- ஆமாம் தேவாதி தேவா! உன்னை ஏழரை ஆண்டுகள் இருக்கவிட்டால், தாங்கள் ஆகாரம்! எதுவாயிருக்கும்?

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர்:- நான் யாரை பற்றுகிறேனோ அவர்கள் **சக்தி** களே **என்!** ஆகாரமாகும். அதே போல் உன் சக்திகள் அனைத்தையும் **நான்!** தின்று ஜீரணிப்பேன். சரி சரி ஆஞ்சநேயா! காலத்தை விரயம் செய்யாதே. உன் வாயை திற. நான் அங்கு செல்ல வேண்டும்.

ஸ்ரீஆஞ்சநேயர்:- இந்த ஏழரை ஆண்டுகளும், தாங்கள் வெளியில் வரவே மாட்டீர்களா தேவதேவா?

ஸ்ரீசனீஸ்வரர்:- வ ர வே மா ட் டே ன்!!!!

உள்வாய் (209)

வழியாகக்காண், நான் பிரவேசிப்பேன் எனச் சொன்னதன் அர்த்தம் இங்கு வாக்கே! குதல் இடம் பெறுகிறது என்று உரை வேண்டும். வாக்கே விதை வாசல் ஆகும். நன்மையும் தீமையும் அதன் வழியாக பிரவேசிக்கும் தன்மை.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் **ஸ்ரீராம்!** என ஸ்மரித்தவர்.

அத்தவிருதி **ஹரேராம்!** என ஸ்மரித்து வணங்கும் பவளவாயை, கிருஷ்ணா உடனே வேகத்தோடு கூடிய, ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான்! நம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் திருவாயினுள் புகுந்து உள்ளே,

இதயகமலத்தினுள்ளே!

பிரவேசிக்க எத்தனித்தார். உள்ளே

ஸ்வயம்ஜோதி பிரகாசத்துடன்! இவரை சேர்த்துக் கொண்டு.

குறிப்பு:- **அகண்டஜோதி** அகண்டம் பேரொளி ஒருமையானதாகும். **கண்டஜோதி!**

ஸ்ரீ பகவான் நியதியால் தகிக்கும் அக்கினியாகும். இதன் காரணம்:- ஜீவ சேவை துணையில் நாசம் செய்வதற்கு இயலாத தன்மை, தற்காலிகமாக மாற்றிக் கொண்டது, என அறிய வேண்டும்."

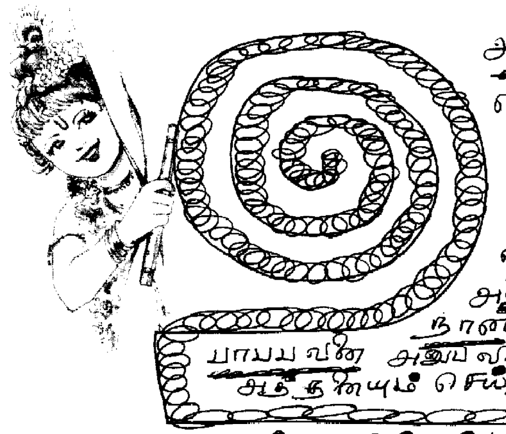

அவர்கள் சக்திகளே
எனக்கு ஆகாரம்! (210)
என சொல்வதன்
உட்பொருள்:- ஒரு
ஜீவனின் வாக்கு!
தொனியில் இயாவும்
அவர்கள் புண்ணியபவனே!
நான் உண்டு விடுவேன்.
பாபவினை அனுபவிக்க என்ன வழி உண்டோ.
அத்தனையும் செய்து கொண்டே இருப்பேன்.

கண்ட ஜோதியின் கதியிபால் ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான்!
அந்த அக்கினி
தீக்கிக் கொண்டார் போலும்?

ஜீவன்! எப்படி **ஜொலிக்கிறது** என்று!

ராம்! ராம்! ராம்! ராம்! ராம்! என
ஜொலித்து பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என

உ ண ர் கி றே ம்!!!

ஒரு **விடை!** யேதும் ஸ்ரீ சனீஸ்வரரால், அங்கு
இருக்கவோ! நிற்கவோ! முடிய வில்லை.

குறிப்பு:- அவரவர் **வினை** கண்டு! அவரவரிடம்
நீதி கண்டு! பிரவேசித்து; அவ்வினை முடியும் வரை
தோஷ குணைவிகாரல் பிரம்பி வழியும்
தின்மையே ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவானின் தர்மமாகும். இவ்வே
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்! எத்தொழிணைகளும்!
அற்று ஸத்பக்தியில் ஸ்ரீ பகவானே **சாந்தியாக!**

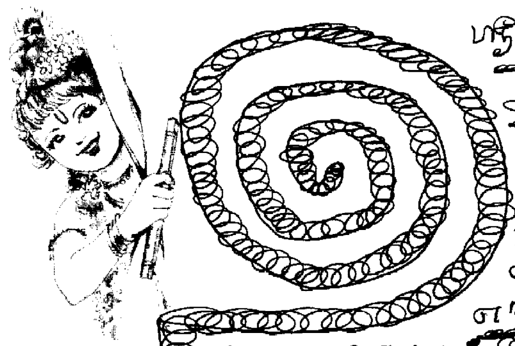

ஸ்ரீராம நாமத்தை (உ)

அக்கினி என்று ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால் அதன் தன்மை **காமம்!** என்ற மோஹ வெறியை எரித்து பஸ்பமாக்கி விடும். ஆகவே அதை பக்தியின் அக்கினி என்று சொல்வர்.

இணைந்திருப்பவர்.

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் :- ஹே ஆஞ்சநேயா! ஹே மாருதிராஜா! ஹே ஹனுமந்தராயா! ஹே வாயு புத்ரா! ஹே அதிபலவானே! ஹே ராமதாசா! ஹே நைஷ்டிக ப்ரம்மச்சாரியே! என்றென்றும் அழியா **சிரஞ்சீவி!** பட்டம் பெற்றவனே **ஹே ஹனுமான்!** எம்மை காப்பாயாக.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் :- ஓ எம்பிரபோ! இது என்ன இப்படி ஓலக்குரல் கேட்கிறது? **ஈஸ்வர பட்டம்!** பெற்ற தாங்களா, இப்படி ஓலமிடுவது. தாங்கள் கூறியது என்ன? இப்படி தாங்கள் நடுநடுங்கி, ஓலமிடுவது என்ன?? ஏழரை ஆண்டுகள்! உன்னிடம் வாசம் செய்வேன்! என்று கூறிய தாங்கள், ஏழரை **விநாடி கூட!** உள்ளே இருக்க வில்லையே. அதற்குள் என்ன அவசரம்? சற்று பொறுமையை கடைப்பிடியுங்கள். காத்திருங்கள். பொறுத்தவர் பூமி ஆள்வார்! என்பர் பொறுமையாய் ஆன்றோர். ஏழரை ஆண்டுகள் இங்கே வாசம் செய்து கொண்டே, அடுத்து எங்கு செல்ல வேண்டுமோ? எவரைப் பிடிக்க வேண்டுமோ? என திட்டமிடுங்கள் பிரபோ! அவசரம் வேண்டாம்.

உ

காம க்ரோத குண நிவர்த்தி **ஹரேராம**நம்

கலி க்ரோத கோர குண நிவர்த்தி **ஹரேக்ரு**

ஷ்ண! ஆகும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் வாயிலாக அறிந்தேன்

(212)

ஸ்ரீசனீஸ்வரர் :- ஹே மஹானுபாவா! மாருதி ராஜா!

ஸ்ரீ ராம தூத ஆஞ்சநேயனே! கொஞ்சம் கருணை

காட்டும் இப்போது நீ கருணை காட்ட வில்லையானால்,

சனியன்! என ஒருவன் உலகில் வந்தான் என்றே,

நவக்கிரஹங்களில் ஒருவன் ,, ,

,, நல்லவர்களுக்கு நன்மை செய்வான் ,, ,

,, தீயவர்களுக்கு தீயவன் ,, ,

,, கலியுக காவல் தெய்வம் ,, ,

,, யோகத் தெட்டாலே அனைவரும் நடுங்குவர் ,, ,

உலகம்! என்னை மதியாமல் போய் விடுமே ஐயா!

உலகத்தில் **என்**! பெயர் அழிந்து விடுமே ,, !

கொஞ்சம் தயை செய்வாய்! கருணை கடவுளே.

உன்னை என் மதியினத்தால், ஓர் சாதாரண,

வானரம்! தானே என மதித்து விட்டேன்.

(வானவர் தர்மம்)

ஆன்றோர்! **வானவர் அறம்**! என

திகழ்கின்றாய் என்பதை அறியவில்லை. என்னை

மன்னிக்கவும் (ஸ்ரீசனீஸ்வரர் கெஞ்சினார்)

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் வாக்கு: 213

ஹே ஆஞ்சநேயா! உன்னை பணிவோர் அனைவரும் என்பார்வையில் படார். என்னுடைய தோஷங்கள்! அவர்களை பற்றாது இது ஸத்தியம்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் :- ஓ மஹானுபாவா! மஹாத்மா! தேவாதி தேவா! சனீஸ்வர பகவானே! இந்த எளியோனின் ஓர் விண்ணப்பத்திற்கு, செவி சாய்த்தால், நாங்கள் வெளியில் வ ந!

எம் ஸ்ரீராமன்! அனுமதிப்பான். அதை உண்மை பக்தவான தேவ தேவனே?

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் :- உண்மையா? ஆணையிடு! அதை சிரமேற்கொண்டு செய்கிறேன்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் :- ஆணையிடுபவர் யார்? யாம் அன்றும்! இன்றும்! என்றென்றும்! எம் ஸ்ரீ ராமன்! பாதுகை தானே? அவன் இயக்குகிறான். இப்பாதுகை இயங்குகிறது. அவ் உண்மை பலம் யாது எனில்? எவரொருவன் அறிந்தும்! அறியாமலும்!! ஸ்ரீ ராம நாமத்தை மனதால் எண்ணினாலும் சரி! வாக்கால் சொன்னாலும் சரி!

அறிந்து சொல்பவன் அறிவாளி!

அறியாமல் " புத்திசாலி

அருள் கிடைக்கப் பெறுவர்.

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் வாக்கு. (214)

ஹே ஆஞ்சநேயா! உன்னைப் போன்று **சேவையும் பணிவும்** கொண்டவர் இவ்வுலகில் எவரும் இல்லை. அப்படி இருப்பவர் மஹாபாக்கியசாலிகள். அவர்களிடம் பயம் அணுகாது. முக்தியும் சேர்வர்.

அவனிடம் **மட்டும்** நீங்கள் செல்ல வேண்டாம் என்று, உம் பாதம் பணிந்து விண்ணப்பிக்கிறேன். என சொல்லியவண்ணம் **ஸ்ரீராம்** என ஸ்மரித்தவண்ணம் தம் பணிவை தெரிவித்தார்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் உடனே ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவானுக்கு வெளியில் காட்சி அளிக்கிறார். ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவானின் கண்களில் கண்ணீர் பனித்து நின்றதை ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் கண்டார். தம் பீதாம்பரத்தால், அக்கண்ணீரை துடைக்கிறார். அங்கு நம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் கண்களிலும், ஆனந்த பாஷ்பம் வழியக்கண்ட ஸ்ரீ சனீஸ்வரர், தம் மேகலையத்தால் அவர் கண்ணீரை துடைக்கிறார் ஸ்ரீ சனீஸ்வரர்.

ஸ்ரீ சனீஸ்வரர் :- ஹே பணிவின் சிகரமே! பக்தியின் பெருக்கே! தாஸானு தாஸனே! ஹே ஆஞ்சநேயா! உன் வாக்கின்படி, எம்மை வணங்கி ஏற்றுக் கொண்டு, மேலும் ஓர் விண்ணப்பம் செய்கிறேன். ஸ்ரீராம நாமம் சொல்பவருக்கு யாம் அனுகூலமாக இருப்போம் என்றார். ஸ்ரீ சனீஸ்வரர். அதற்கு எம் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்

215

ஆரம்ப சாதகன்
யானன் தாம்
அறியாமல் **ஸ்ரீராம்**
என ஒரு தரம் சொன்
னாலும்; அவன் நாவில்
கண்டு அது உடனே
அவன் தந்தே தீரும்.
இது ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸத்திய வாக்காகும்.

சிரித்துக் கொண்டே, இதை விண்ணப்பிக்கிறார்
ஹே தயாநிதி! தேவ தேவனே! ஜகதீஸ்வர பகவானே
தாங்கள் அ னு கூ ல மா க இருப்போம்
என்கிறீர்கள். அந்த அனுகூலம் எப்படி இருக்க
வேண்டுமென்றால்?

(A) **தாங்கள்**/ அவர்களை நெருங்காமல் இருக்க
வேண்டும்

(B) ,, பார்வையே அவர்கள் மீது
படாமல் இருக்க வேண்டும்.

இதுவே நீங்கள் செய்யும் **அனுகூலம்**! ஆகும்.

இவ் வாசகங்களை, தாங்கள் **தவறாக**!
எண்ணி விடக் கூடாது.

உம் **நாமாவும்**! உம் **இயக்கமும்**!
அப்படிப்பட்டதென்று, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக
அறிந்திருக்கிறோம். தவறாக தோன்றின் இந்த
ஏழை தாஸனை மன்னிக்கவும் என்றார்
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யரை
ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதாரம் என
சொல்வதுண்டு. (216)
இதை எம்பிரபுவே
சொன்ன ஓர் ரகசியமாகும்
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் ஸ்ரீ மஹா
ருத்ரர் (ஸ்ரீ சிவபெருமான்)
ஆகும். அதுபோ
இக்கலியுகத்தில், காமகோ காஞ்சன

ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான் (சற்று பலமாகவே
திட்டிவிட்டார். சுவாமி ஆஞ்சநேயா)
சுவாமி (சரியாகத்தான் சொன்னீர்கள்.
எம் பார்வையும் (எம் செய்கையும்! நாமரூப
உலகை புரிந்துகொண்டவர்களுக்கு மட்டும்!
நான் எனது என
துன்பத்தை கொடுக்கும். அதேபோல் ஆரம்ப
சாதகர்களையும் (ஸ்ரீ ராமநாமம் ஜபிப்பவரும்)
பாதிக்கப்படுவான் என்பதும் சத்தியமே.
ஆகவே அவர்களிடமும், நான் சற்று ஒதுங்கியே
இருப்பதும் நல்லதே. அவ்வாறே, உன்
ஆணையின்படி! ஸ்ரீ ராமநாமம்
சொல்பவர் எவராயினும் அவர்களிடம் என்
பார்வையும்! செய்கையும்! செல்லாது என
சத்திய பிரமாணம் செய்கிறேன். யாம்
சுகமாக செல்கிறேன்! நீ சிரஞ்சீவியாக ராம
பக்தர்களுக்காக, என்றென்றும் நிலைத்திருப்பாயாக.

உ

ஆசைகளை (217)
துவம்சம் செய்யும்
நமக்காக தாமே
ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யர்
ஆக தோன்றி ஸ்ரீ ராம நாம
த்தையும்! ஸ்ரீ கிருஷ்ண நாமத்தையும்!
ஏககாலத்தில் இணைத்து, போதித்து சாதித்தார்! என்று அவர்
வாக்காலேயே அறிக
என வாழ்த்தி விட்டு ஸ்ரீ சனீஸ்வர பகவான்
அந்தர்தியானமானார்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் வாக்கு!

குழந்தைகளே! ஸத்திய தர்ம யுகத்தில்
தோன்றியவன் ஸ்ரீ ராமன் ஆகும். ராம!
எண்ணங்களே! ஆரம்ப பிரவர்த்தி ஆகும்.
அதை நாசம் செய்வது ஹரே ராம்! என்ற
மந்திரம் ஆகும்.
அடுத்து எம் அவதாரம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
சைதன்யர்! ஆகும் (இது அதிரகஸ்யம்)
இதில் கலிதோஷ கோர! பெருக்கிற
நாசம் செய்ய ஹரே கிருஷ்ண!
என்ற மந்திரம் ஆகும். இவ்வாறாக இணைந்ததே
ஹரே ராம்! ஹரே கிருஷ்ண!!
ஆகும் என இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

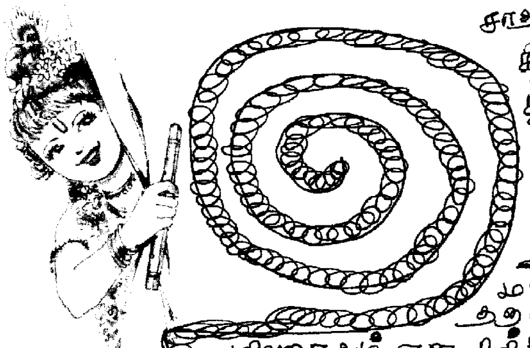

சாதகர்கள்தங்கள் கிரஹங்கள் (ஹோகள்) கிரஹங்கள் (218) என அழைப் பதிருஷும். எந்தவிதமுடியும் கிரஹங்கள் எண்ணி எண்ணி மனம் விகாரம் அடைய தனுஷம்; கிரஹ சாந்தி பரிஹாரம் என சர்வ சுகாசிருஷ்டிப்பதுஷம் கிரஹ தோஷங்களுக்கு ஆளாகிறுக்கள்.

ஸ்ரீசனீஸ்வர பகவானைப்பற்றியும்! ராகு/கேது/
சம்பந்த நவக்கிரஹ தோஷங்களை/எண்ணி வருந்தாத
எம் ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தர் !கோளறு பதிகத்தில்!
பாடியிருப்பதனை;
ஞாயிறு! திங்கள்! செவ்வாய்! புதன்! வியாழன்!
வெள்ளி சனி/பாம்பு இரண்டும்! உடனே ஆசறு
அவைகள் நல்ல! நல்ல! அவை நல்ல! நல்ல!! அடியார்!
அன்பர்களுக்கு அவர்களுக்கு மிகவே! என்றார்.
ஓர் ஸ்ரீபகவானிடம்! சர்வார்ப்பண நிலையிலும்.
எல்லோரும் நல்லவரே! எல்லோரும் நம்மவரே! நடப்பது
எல்லாம் நலமே! என்ற ஸ்வய அனுபவ நிலையிலும்.
ஓர் ஜாதகனிருந்தால், அவனுக்கு கிரஹ! தோஷங்கள்
தீமை செய்யாது. நன்மை செய்யும்!
இதுவாக்கியம்! இது சத்தியம். இது சக்தியம்.

இ

தாரா என்றால் ராதா!
ஆகும். நமக்கு
உருக்கத்தால்
கண்ணீர் தான்
கரை! புரண்டு ஓடும்.
ஆனால் நம் ராதாவுக்கு!
தாபமே மேலோங்கு [illegible]
பேரால், அம்மடியே உருகி ஓடும். ஆகவே
ராதா என நாமம் பொருந்தியது.

219

ஓம் அன்பான பாமா! ஸ்ரீ பாதுகையே!
ஒரு! ஆனால் என்ன? ஓர் கதா ரூபமாக
சொல்லவும்.
சொன்ன கதை! சொல்லாத உண்மை!
ஸ்ரீ கண்ணன் கிருபையினால், ஓர் புல்வாய் குழல்!
ஓர் புல்லாங்குழல்! பெண்ணது.
அப்பெண்ணின் நாமம், முதலில் குழல் பெண்ணாகும்.
அவளுடைய, உடல் & உள்ள! உருக்கத்தினால்;
உருக்கத்தின் மறு பெயர்! தா.....ரா! ஆகும்
தாரா! என்ற கண்ணனின் நாமம் பெற்றாள்.
காலக் கிரமத்தில், அந்த நாமம் ராதா! என ஆயிற்று
ஓர் அசுரனிடம் கண்ணன்! யுத்தம் [illegible] செய்யும்
நிலையில் தம் பாதுகைகள்! ஸ்ரீ ராதாவுக்கு
மறை முகமாக கொடுத்தான். நேரே கொடுக்கவில்லை
இவளும் கேட்டு வாங்கவில்லை. அதுவே இவரை
நோக்கி வந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கலியுகத்திற்காகவே
கண்ணன்! (220)
தோன்றியதால்
அ வ ன்
காட்டிய்
நா ள்
வ ழி ,,
கை! (ஸத்குருவும்) ,, ஆவான்.

பாதுகை!

நம் நாதாதீறு உள் ஆழ்ந்து, சிந்திக்கவும்.
இப்பாதுகையை! இதை நீ வைத்து பாதுகாத்து
ஸ்ரீபாதபூஜை செய்வாயாக என, நேரில் கொடுக்கவில்லை

மறை (வேத) முகமாகவேயில்

கொடுத்தான், நம் ஸ்ரீ பரமாத்மா! அ வ னே
போதகனை நிலையில், ஸ்ரீபகவானும்! ஆவான்.
சாதகனை ,, ஸ்ரீ ஸத்குருவும்! ,, .
நம் கண்ணனும்! இதைக் கொடுக்கும் நிலையில், இதை

பாதுணி (பாதத்தில் அணிந்தது தானே?)

தானே என அ வ ஷி ய ம்!
செய்திருளா? அவ்வது நம் வசதியத்தில்!
நிலை வெற்றிருக்கிறானா? என பரிக்ஷிக்கிறன் போலும்.
நாம் இதை (முறைக்காதி) மறையாக வேதாந்த
நிலையில்! பாதுகாக்க வேணும். என இப்பாதுகை
மூலமாக, நம் ஸ்ரீ பரமாத்மா ரகசியமாக என்ன உணர்த்துகிறான் என்றால்?

பாதுகை என்றால்
பாதத்தை
தாங்கி (221)
சுமக்கின்ற கை! ஆகும்
அதனைப் பாதத்தை
மலரங்கன்! போக்கி
பாதங்களில் (பாதகோடு) சோகமும்
நின்றுமே.

ராதாவின் உட்கருத்து :- பாது=பாதம்!
கை=நம்பிக்கை :- பாதத்தை நம்புக.
(பாதத்தை நம்பினால் பாதகம் (கோவை வினை குறை) போய் விடும்) நாசமாகும்.
மற்றோர் நிலையில் :- பாது = ஸத்குருவாக்கை!
பாது காத்தல்! அது என்ன செய்யும் என்றால்?
கை = உன் நம்பிக்கையின்
பயனை, இருந்து கொண்டு, உன்னை தம் அபயஸ்த
கை! கொடுத்து, ஜீவன் முக்தியை! கொடுக்குமே.
மற்றோர் நிலையில் :- பாது = ஸத்குருவின்
பாதத்தை நம்புவது! உன் பணி! ஆகும்.
கை = நிறைவாகிய என்னும் கை! கொடுத்து
உன்னைக் காப்பது அவர் கடமை! ஆகும் என உணர்ந்தாள்.

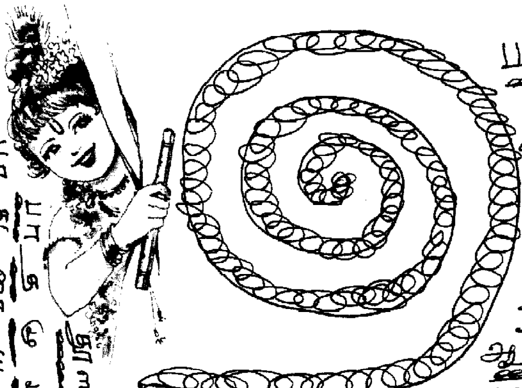

தூலியும்!
பாதமும்!
பாதுகையும்!
ஒன்றாகும் என உணர்வாயாகுக

பாதமும்! பாதுகையும்!
தூலியில் 222
தூலமும் ஒன்றும்.
தூலியே பரமாணு!
பரமாணுவே ஆத்மா!
ஆத்மாவே பரமாத்மா!
பரமாத்மாவே பரப்பிரம்மம்! அ
பரப்பிரம்மமே நாம்! நாமே அது! இது சத்தியம்

குறிப்பு:- பாதத்தில் பணிந்தாவோ!

"பாதுகைக்கு! ,,!"

உங்கள் ஸ்ரீ ஸத்குருவுக்கும் உங்கள் ஸத்குருவின் **பாதம் & பாதுகைக்கு!** ஆத்மா என்ற, மம சொரூபத்தில் **பணிந்து** அதனுடன் கரைந்து, கலந்த நிலையாகும்.

ஞானாவின் உணர்வு:- ஸத்குரு: **பாதம்&பாதுகை!**

நம் ஸ்ரீ ஸத்குரு **தூலம்!** என கண்டால் அது **பாதம்!** ஆகும்

,, **சூட்சுமம்!** என உணர்ந்தால் **பாதுகை!** ஆகும்

ஸ்ரீகண்ணனால் கொடுக்கப்பட்ட அப் பாதுகையுடன் **பரதர்!** வனம் சென்றுள் ஓர் குடிசை அமைந்தான். **தூலம்!** என்றானும் சூட்டினான். அக்குடிசைக்கு ஓர் சிறிய மரப் பெட்டியினுள் அப்பாதுகைகளை வைத்தோன். ஓர் விக்கிரகத்தை அப் பாதுகைக்கு, ஆசனமாக அமைத்தான்.

பாதுகை 223
நம்பினோர்
பாதுகை
அடியார் திருவடியம்
பாதுகையை நம்பினோர்
அப்பாதுகை | கை | கொடுக்கும்
முக்தியை | கொடுக்கும் ஞானாசிரியன் தன் செல்வக் கேள்வி.

ஓர் வனத்திருந்தால், அப்பாதுகைகளை ஓடினார். தினமும் அப்பாதுகையின் வனத்திருந்தை அவர் விலக்கியார்க்கும் போதவ்வாம், அப்பாதுகை தாவி படிந்த காலைப்படும் அப்பாதுகைகள் இரண்டையும், தம் கால்களால், பொய்யமாக எடுத்து தம் சிரசில் கட்டிக் கொள்வாள். பின்பும் சேர்த்தவியால், அப்பாதுகைகளை, துடைப்பார் இருந்த இடத்திலேயே, அவைகளை வைத்துவிட்டு, ஓடிய வனத்திருந்தாலேயே, அவைகளை மூடிவிடுவார். அப்பெட்டியையும், மூடிவிட்டு அப்பெட்டியின் மேல், திருந்துயாரோ, அவ்வது காட்டுபுஷ்பங்களை சிறிது போட்டுவிட்டு, ஓர் மரநிழலில் கண்மூடி அமர்ந்து கொண்டு குரு தியானத்தில் லயமாவார். பின் வெளியே வந்து, இயற்கையோடு, ஒன்றி இயங்குபவரை! மிருகங்கள், பறவைகள், மீன்கள், சர்ப்பம் முதலிய ஊர்வன புழு பூச்சிகள், ஆகிய ஜீவர்களை

ஓம்

பாதம்! என்றால்; இயக்கம் உள்ளது.
பாதுகை! என்றால் இயக்கம் அற்ற
ஜட சொரூபமானவை
பாதம் ஸ்ரீ பகவானின் அம்சம்.
பாதுகை! ஸ்ரீ சத்குருவின் அம்சம் ஆகவே ஸ்ரீ சரணங்கள் பாயாவாக அறிந்தேவும்

ஸ்ரீ கண்ணனாகவும்! அவன் இயக்கமாக கண்டு தரிசிக்கவும்! அவைகளுடன் அளவளாவி ஆனந்திக்கவும்; இயக்கமற்றன! வற்றில்! மண்! மலை! ஜலம்! விருட்சங்கள்! இவைகளை, காலாதீத பரமமாகவும்! உணர்வு நிலையால் உணர்ந்து! அறிவின்! இயக்கத்தை பேரறிவாக்க! படிப்படியாக உயர்த்தி கடும் சாதகன்! செய்து கொண்டிருந்தான் (மண்ணாக உறையும் நாம்)

குறிப்பு:- மேலே கூறிய இந்நிலை பெற, ஸ்ரீ சத்குரு! தரிசனபாக்கியமும்! உபதேச கிரமமும்! வாய்ப்பு பெறுமவர், எப்படி சாத்தியமானது என, கேள்வியா? நம் ராதா அயோனி சம்பன்னம் உள்ள உருக்கம் மட்டுமல்ல, உடலே உருகும் அதீத நிலை. கண்ணனின் அமானுஷ்ய சிருஷ்டி ராதாவாகவே.

ஸ்ரீ பகவான்! இல்லாமல் ஸ்ரீ ஸத்குரு வும், இயங்க முடியாது என்பதே ஸத்யம்.

பாதத்தை! அதாவது (225)

ஸ்ரீ பகவானின்

பாதுகையே

ஸ்ரீ ஸத்குரு தேவரே ஆவார்

தாங்கி நிற்கின்றன

திருச்சி ஸ்ரீ ஸத்குரு இல்லாமல் ஸ்ரீ பகவான் இருக்கவோ! இயங்கவோ! முடியாது. ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்கு.

நம் ராதாவின் நிழலில், நம் கண்ணன் சிஷ்யன் என ஆவான். நம் கண்ணனின் நிழலில், நம் ராதா சிஷ்யையும் ஆவாள். இது இடம் கண்டு! நிழல் கண்டு! பொருள் கொண்டு! இந்த ஸ்வய அனுபவ நிழல் உண்டு. ஆகவே நம் ராதையால் முடிந்தது. இவை அனைத்தும் **பாதம் & பாதுகை**யின் மகிமை ஆகும் என உணர்ந்தால் போதும்.

பலமுறை நம் கண்ணன் நம் ராதாவை தேடி வருவான். இருவரும்! ஒருவருக்கொருவர்! **ஸ்ரீ பாத!** நமஸ்காரம் செய்து பேரானந்தம் அடைவர். ஸ்ரீ பாத சேவையும் செய்வர்.

நம் கண்ணன் நம் ராதாவை காண வரும் போதெல்லாம், அவனை ஓட்டாமல்! அவனைச் சுற்றி! **கருமேக!** கூட்டம் போல் (இருள் வழியில்) ஓர் இருள் கௌவியிருக்கும். இதன் ஆச்சரியம் என்னவென்றால்? (அவை பாப கூட்டங்கள் ஆகும்.)

கண்ணனைச் சுற்றிய
கருமேக சாட்டம் 226
என்பது அவன் புகழ்
ஆயிரக்கணக்கில், அசுரர்
களையும்! அரசர்களையும்
வஞ்சகம்! சூழ்ச்சியால்
வதம் செய்தான். அந்த
பாப காரியங்களோ தோஷ குணங்களாய்
அவனை பிடிக்க முடியாமல்
அவனை ஒட்டியிருக்கும் என அறியவேண்டும்.

கண்ணனே கருமேனியன்!

(யான் கருப்பு)

ஆனால் அக் கருநிறமும் ஜொலிக்கும்!

அழுக்கும் அழகாக இருக்கும் நம்ராதவின்!

ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் செய்த மறுவிநாடியே!

அக்காரிருள் மறைந்து விடும். அழகு
கருமேனி ஜொலிக்கும்!

ஓர் முறை, நம் கண்ணன் நம் ராதா!
கேட்டறியாயில் அவன் புல்லாங்குழல்! கொண்டான்
நம் ராதா! அதை கையில் வாங்காமலேயே அந்த
குருபீடத்தில்! வைத்து விடுமோ! நாளை வந்து
எடுத்துக் கொள் என்றாள் ராதா! நம் கண்ணனும்
அவ்வாறே, குருபீடத்தில் வைத்துச் சென்றான்
மறுநாள் குருபீடத்திற்கு, நமஸ்காரம் செய்து
அக்குழல் எடுத்தான். அக்குழலின்
ஏழு துவாரங்களும்

ஒரு சமயம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான்
தன் திருக்கரங்களில்
ஏந்திய புல்லாங்குழல்

நம் கண்ணனின் செயல்
நடிகனு அக்குழல்
புல்வாங்குழலாக
மாறும். இரும்பவும் அது
நாணற் குழலாக மாறும்.
இம்முறை குருபீட மஹிமையால்
அது நாணற்குழலாகவே இருந்து
விட்டது. அது புல்வாங்குழலாகவில்லை
நம் கண்ணனும் தான் வந்த காரியம் முடிந்து
விட்டது என ஆனந்தம் அடைந்தான்.

மறைந்து விட்டன போலும்! இதன் ரகஸ்ய
மென்னவென்றால், நம் கண்ணனின் கையில் உள்ள
புல்வாங்குழல் **மோஹனமோ ஹபோதை** ஊட்டும் கானக்குழலாகும்.

அவன் அதை ஊதும் நிலையில் மட்டும்
ஏழு துவாரமுள்ள ஓர் புல்வாங்குழலாகும்.
மற்றைய காலங்களில், அது அவன் கையில்,
சுழலும் ஏழு துவாரமற்ற **நாணற்** குழலாகும்.
இந்த ரகஸியம், எவரும் அறியார் அறிய முடியாது.
இதுகாலபரியந்தம் அக்குழல் **மாறி மாறி**
வந்து கொண்டே இருந்தது ஆனால் இன்று அது,
ஒரு நாள் முழுவதும், குருபீடத்தில் அதாவது
ஸ்ரீபாதுகையின் மேல் தாங்காமல்
தாங்கியகாலி, தாங்கியே போய் விட்டது போலும்?

பாதமும்! ஸ்ரீபகவானும்
பாதுகையும்
ஸத்குருவும்
இணைந்த நிலையில் சேவை
யும் கிடைக்காவ் அவன்
ஜீவன் முக்தி அவஸ்யம்
பெறமுடியும். என ஸ்ரீமஹான்கள் கூற கேள்வி.

ராதா! பக்தர்களுக்குள் பக்தை ஆவாள்
குருவுக்குள்ளும் குரு ஆவாள்.

கண்ணன்! ஓர் ஸத்குரு ஆவான். கண்ணனுக்கும் ராதா
குரு ஆவாள். என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்

இதுவரையில் இயக்கம் உள்ள மாயா வாகவும்,
இயக்கம் அற்ற, பரமாகவும்; ஞானக்குழ வாகவும்
அமைந்த அவ்வாங்குழல்! குரு பீட மாகமையால்.
ஞானக்குழலாகவே! மாறிவிட்டது.
இதை உள்ளுணர் வாகவே, உணர்ந்த கண்ணன்!
நாம் வந்த காரியம் முடிந்தது! என உரைத்தான்.

கண்ணன் வாசகம்:- ஓ எம்ராதா! நீ பாதுகையே!
நம்பிறவி உண்ணும் மிக்கையின் பயஙக, அம்பாதம்
ஸ்ரீபகவான்! ஓர் ஸத்குரு நிலையில், பாதுகை
பரசொரூபத்திற்கு கை காட்டியது. அதே நியும்!
பாதமும், இரண்டற்ற, ஒன்றானமை! என,
நிறைவு செய்தான்.

மனமே குழப்பம். 229

குழப்பமே மனம்

நாம ரூப பிரமையே

மனம். ம ன மே

நாம ரூப கற்பனையாலே

மனம் இல்லையானால் நாமரூபே

இருப்புமே! இயக்கமும் இல்லை.

ஆக ஜீவ சுதந்திர அறிவாக பிரகாசிக்கும்.

மனம் மறைந்தால்

அன்பான பாபா ஜீ! முந்கவனம்!

(பக்தர்)

எப்படி, ஒருவன் பந்தத்தில், ஆழ்ந்து கிறது?

என்பதை, ஓர் சிறிய கதை மூலமாக விளக்குங்கள்?

நாரதரின் குழப்பத்தை

இது கதையேதவிர உண்மையல்ல.

உண்மையென நம்பி, உங்கள் மனதை கெடுக்க வேண்டாம்.

வானம்! வீதியால், சஞ்சாரம் செய்து கொண்டே, ஸ்ரீ நாரத பகவான்! இவ்விதம் சிந்திக்கிறார்.

ஸ்ரீ நாரதரின் சிந்தனை :- இந்த ஸ்ரீ கண்ணபரமாத்மா! ஸ்ரீ ஹரியின்! அம்சமாகும். ஹரி!

என்றாலே, அது அறிவு! ஆகும். மனம்! புத்தி!

சித்தம்! என்றால் தடுமாற்றமும் அதனால் குழப்பமும் உடையதாகும். ஆனால் அறிவோ! ஸ்திரத்தன்மையோடு கூடிய ஒன்றாகும். இன்று துவாபரயுகம்! கலியுகத்தோடு! சேர்ந்து பின்னலிடுவதால், இந்த அறிவு (கண்ணன்) குழம்புகிறதா?

அறிவு

பிரகாசிக்கும் நிலையில்
நாம ரூப ஜக ஜீவ
தோற்றம் அனைத்தும்
அ சை யு ம் நிலையில்
பதுமைகளாக / மாறிவிடும். மாறியே ஆக வேண்டும்.

அன்று கண்ணனின் / காரியம்???

கண்ணனுக்கு / எட்டுப்பட்டமகிஷி ஏன்?
,, பதினாயிரம் கோபிகைகள் ,,
,, ஒவ்வொரு பெண்ணிடமும் பத்து பத்து / குழந்தைகள் எப்படி?
,, பாஞ்சாலியின் குறைய மானமின் ,,?
,, மண்ணவிமக்களின் துன்ப துயரம் ,,?
,, கருப்பு சரீர உடைமைப்பு ,,?
(கண்ணன்)

கண்ணையே / அன்னார் என உரைத்த நிலையில்

அவன் **அறிவு** / முண்ட நிலை என்ன?

கண்ணனின் ஒவ்வொரு இலவங்களிலும்;
கூச்சல் குழப்பம்! சண்டை சச்சரவு!
போட்டி பொறாமை! துக்கம் துயரம்!
காமம் மோகம்! **வறுமை பிணி**

இந்த அவல நிலை ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்? ஏன்?
கண்ணன் கெட்டுப் போனானா? அல்லது காலம் / அறிவு கெடுத்து விட்டதா?? என குழம்புவோர்
(உண்மையறிவு பெறுவோம்)

நடராஜன்

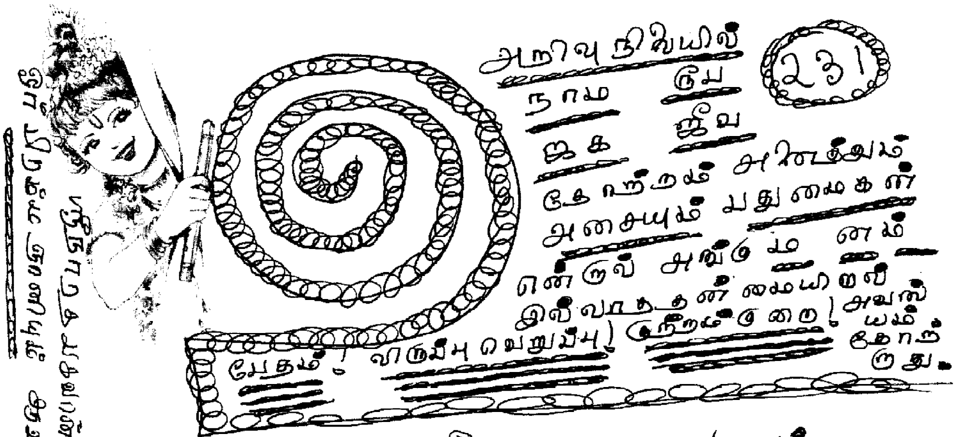

துவாரகை சென்ற ஸ்ரீ நாரதரை, நம் கண்ணன், இன்முகம் காட்டி, வரவேற்று, உபசரித்தான். ஸ்ரீ யாகவல்க்ய தர்மத்தின் படி! ஓர் நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரியான, நம் ஸ்ரீ நாரதருக்கு **பாத** பூஜையும்! சேவையும்! செய்து, பிரம்மரிஷாரம் முடித்தவன்;

கண்ணன்:- ஓ பிரம்மரிஷியான யாழ் வல்லோனே! சுற்று வனங்களில் சென்று, இயற்கையோடு ஒன்றி, ஆனந்தம் அடைய வாம் வருக என்றான் (கபடநாடக சூத்திரதாரி!)

ஸ்ரீநாரதர்:- ஆமாம் கண்ணா! அந்த எண்ணம் எம்மிடமும் தோன்றியது. நீயே கூறிவிட்டாய். செல்வோம். ஸ்ரீநாரதருக்கு இதுதான் சமயம். தனியே வனசஞ்சாரம், செய்யும் போது. அவன் (கண்ணனின்) தவறை சுட்டிக்காட்டி **தத்துவ!** (பரமாத்ம & ஜீவாத்ம) உபதேசம்! செய்து, நாம் தெருட்டக் கொள்வோம்! என எண்ணினார்.

திட்டமிட்ட

இ தமரை! (232)

காட்சியாகவே மறை

அது அறிவின் அனுபவத்தில்

ஆ ன ந் த மா க

தோன்றுமே யன்றி துக்கம்! பயம்! தோன்று

தியவே பிறவி சுக கர்மா! ஜை சொல்வது

முற்கவன சக்தியின்!

யானது!

உந்துதல்! நன்மை பெரிய வருகை

முன் இருப்பவனே, சிறிய வருகையும்

அவன்! கெட்டுப் போகக்கூடாதே என்ற,

நல்லெண்ணம்! ஓங்குவதுன் அஹங்காரம்

இங்கு சர்வாதிபமை! பரிஞானமாக ஆமே

இல்லாமல்

அனுபவத்தியில் இருக்கவே உ...ன்!

சொல்லும்! செயலும்! செயல் படாமல்!

(செயல்படுத்த முடியாமல்) உன்னுள் இருப்பவன்

அவனுள் இருப்பவனே! (இருவரும் ஒருவரே)

விண்வெளி! கண்டு அதிசயமாக

நடத்தி முடிக்கும். அந்நிகழ்ச்சி, இருவரையும்

பாதிக்காமல், நிறைவுடன் நிறைவேறும்.

அவனை திருத்த வேண்டும்
என்ற நல்லெண்ணம்
அகங்காரம் என 233
சுயவதின் பொருளாவது
தெரியாதது
அவனுக்கு தெரியும்
எனக்கு அகங்காரமே!
என்ற எண்ணமே
அவனின் ஸ்ரீமகனுள் உண்டு இறைத்தாரமே.
உணராத, அறியாமையும்

உன்னை காக்கும் இறைவன்! அவனையும் நிச்சயம் காப்பான்.

வீணே மனதில்! கற்பனை பண்ணி!
வீண் குழப்பம்! கொள்ளாதே!
முற்கவனத்தால்! மனதை! கெடுத்துக் கொள்ளாதே!

இனி கதையை கவனி.

கண்ணனும்! ஸ்ரீ நாரத பகவானும்! வனத்தின் ஓர் பகுதியை வந்தடைந்தனர். கண்ணன் கூறினான்:-

கண்ணன்:- ஓ எம்பெருமானே ஐயாவா! சற்று நாவு வறட்சியாக உள்ளது. இது சமயம் கொஞ்சம் ஜலம் கொண்டு வந்தால், நலமாக இருக்கும்.

ஸ்ரீநாரதர்:- ஓ எம் அன்பான கண்ணா! இதோ! யாம் போய், ஜலம் கொண்டு வருகிறோம்.

எனச் சென்ற நாரதர்! இவ்விதம் யோசிக்கிறார். கண்ணனுக்கு! தாக சாந்தி செய்து, அது சமயம் நம் **அறிவுரையை** கூறுவோம்: என்ற கற்பனையுடன் சென்ற நாரதர்! சென்றவர் சென்றவர்தான்......

(ஸ்ரீ நாரதர் செல்லும் போது, அவர் வீணையும்! தம்பூராவையும் கண்ணன் வாங்கிக் கொண்டான்)

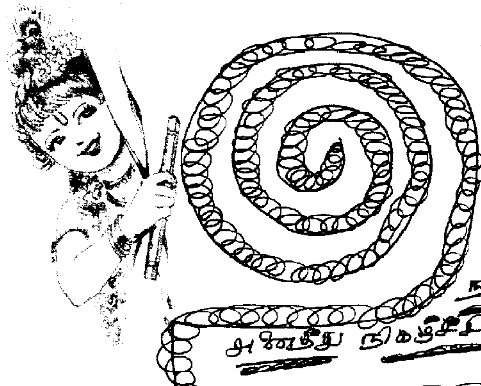

மேலும் மனதால் (234)
சேர்ந்த வினையை,
காவதேவன் என்று வீடு
வைத்து விளையாடுவதே!
நாம ரூப ஜகஜீவ தோற்ற
அனைத்து நிகழ்ச்சிகளாலும் என்று உ ணை நா
தன்மையாலே.

(1) ஸ்ரீநாரதரின், மூர்கவன சக்தியால் விளைந்த
மாயாவே! (அவர் தாம் ஆர் பூர்வமாக) ஓர் (வீணை)
அழகான பெண்ணானது. ஸ்ரீநாரதரை மயக்கிவிட்டது.

(2) மூர்கவனசக்தியால், கண்ணன், பெண் நாரியாக
மகிழ்ந்து தாம் ஓர் ஸ்த்ரீ நாரி ஆனார்.

(3) மூர்கவன சக்தியால், குழந்தைகளின் எண்ணமே
ஸ்ரீநாரதரின், இப்போர வடிவில் 10 குழந்தைகளாயின.

(4) மூர்கவன சக்தியால், கண்ணன் அனுபவித்த
பல ஆயிரம் பெண்களின் (மாயா) போகத்தை,
தம் (மனைவியின்) ஒரு பெண்ணில், (மாயா)
போகத்தை அனுபவித்து முடிக்கிறார்.

(5) மூர்கவனசக்தியால், கண்ணனின் கர்மம்
தீர உலகம் வைத்து நாம் அனுபவித்து தீர்த்து முடிக்கிறார்.

(6) மூர்கவன சக்தியால், கண்ணன் பட்ட அவஸ்தையை
(குடும்பம்) குடும்பம், சண்டை சச்சரவு, போட்டி பொறாமை,
காமம் மோகம், துக்கம் துயரம், வறுமை பிணி,
இப்படி அனைத்து சஞ்சலங்களையும் தம் ஒரு மனைவி,
தம் 10 பிள்ளைகள் பூர்வமாக குறைவின்றி அனுபவிக்கிறார்.
(அனைத்தும் மாயா காரியமே)

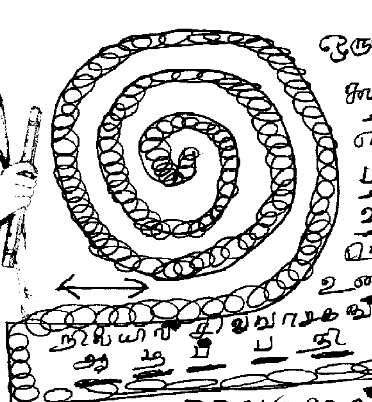

ஒருவருக்கும் அறிவுரை (235)
கூறவாகாதா? என கேட்டால் - அவன் வைத்து மனைவி! வினையை! விளையாடுகிறதென்று வாங்கி! தெரிந்து உன் இறைகுரு உணர்வோம் அமைதி வாங்கி சொல்லவாம். அவ் நியாயமாகவே வேண்டாம்.

இக்கதையும், ஓர் 100 வருடங்களாக நடந்து முடிந்தது. ஒரே நாளில் ஒரு மணி அளவில். நம் ஸ்ரீ நாரதரின், சம்சார சாகரம் முடிவுற்றது. அதன் முடிவு எப்படி என்றால்? அவர் வசித்த ஊரில், ஓர் கொள்ளை நோய்! ஏற்பட்டு, அவரது குழந்தைகள் ஒவ்வொன்றாக, ஒன்பதும் மரணம் அடைகின்றது. இப்புத்திர

பாசத்தில் துடி துடித்து!

கத்தி கத்தி! கதறி கதறி! அழுகின்றார் நம் ஸ்ரீ நாரதர் ஸ்வாமிகள். பயன் இல்லை.

ஆண்டாண்டு தோறும், அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ??? மானிலத்தே??? என்றறிகையில், அழுது முடிக்கார் ஸ்ரீ நாரதர்.

ஒரு குழந்தை, ஓர் 3 வயது இருக்கவாம். ஓடி ஆடி திரிகின்ற பையன். அவன் ஒருவனே தப்பினான். அம்மையுடன், தம் அருமை மனைவியையும், சேர்த்துக் கொண்டு, ஓர் சாமக்கிரிகை, மூட்டை ஒன்று, தலையில் சுமந்த வண்ணம், அவ்வூரை விட்டு.

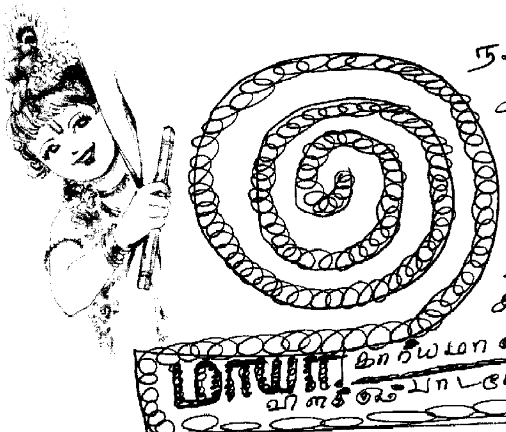

நம் ஸ்ரீநாரதர் 236 அனுபவித்தது எல்லாம் தர்மா இல்லாத வழி நடக்காதே! அறிவின் மனமும் மாயாவும் இணைந்து நடத்திய ஓர் காரியமாகும். இது ஒரு கவனத்தையும் விளக்கும் பாடமேயல்லாது உண்மையல்ல.

புறப்பட்டு, அடுத்த கிராமத்தை நோக்கி அதி வேகமாக புறப்பட்டார் நம் ஸ்ரீநாரதர். வழியில் ஓர் காட்டாறு குறுக்கிட்டது. அவ்வாற்றை கடக்கும் போது, நம் ஸ்ரீநாரதர் தலையில் ஓர் மூட்டை. அதை எடுக்காம் பற்று; விவகாரத்தால் தம்மனைவியின் காம பற்று; அம்மனைவிடதும் மகனுடனும் ஏக்கலில் இருக்க பற்றிய வண்ணம் இருக்க, அப் பிரயாணம் நடைபெறுகிறது. இனி கதையை கவனமுடன் கவனிக்கவும் :- ஜலத்தின் வேகம் அதிகரிக்க, ஸ்ரீநாரதர் தம் அருமை மனைவியிடம், பெண்ணே, ஜலத்தின் வேகம் உன்னையும், குழந்தையையும், சமாளிக்க முடியவில்லை என்றார்.

மனைவி :- ஸ்வாமி தலை பாரத்தை நீக்கி விடுங்கள். பாரம் நீங்கும் என்றாள்.

ஸ்ரீநாரதர் தலை மூட்டையை, கழற்றி விட்டார். மேலும் ஜல வேகத்தால், சமாளிக்க முடியாமல், திண்டாடினார். ஸ்ரீநாரதர் ஸ்வாமிகள் மேலும்

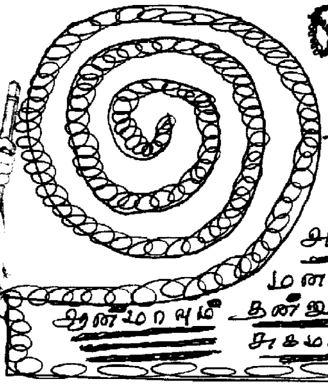

பெண் மோகத்தில் சிக்கியதால் (237) நாரதரின் தெய்வீக சக்திகள் அனைத்தும் மறைந்து கொண்டன அவை அழியவில்லை. ஆண்மாவை மனம் மூடியதன் மையிரவு அதே ஆன்மாவும் தன்னுள் காமக்ரமமாக ஒன்றி சுகமாக இருந்தது.

பெண்ணே! உன்னையும்/ குழந்தையையும்! எம்மால் சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆகவே குழந்தை/யையும் விட்டு சம்சாரம்! துறப்பாயாக என்றார் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்.

மனைவி:- ஸ்வாமி! அது நான்/ பத்துமாதம் சுமந்த பிள்ளையாயிற்றே.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்:- அந்த ஒன்பதுடன் இதையும் சேர்த்து, பத்தும் இல்லையென முடிவு செய். நீயும்! யாமும்! பிழைத்திருந்தால், இன்னும் குழந்தைகளை, பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றார்.

குழந்தையையும் தாய்! விட்டுவிட்டாள் ஜலத்தில். அக்குழந்தையும்! அம்மா! அம்மா! அம்மா! என அலறி மறைந்தது. மேலும் ஜலத்தின் வேகம் அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்:- பெண்ணே! உன்னையும்/ எம்மால்/ சமாளிக்க முடியவில்லை என்றார்.

மனைவி:- ஸ்வாமி! அடியாளை விட்டுவிடாதீர்.

பிரம்மன் படைத்து அனுப்பி
விட்டான். தாயார்
பெற்று அனுப்பிப் போனார்.
பிறந்து இறந்து! (238)
யாம் அனுபவித்தோம்.
மனைவி அழுது அனுப்பினாள்.
அக்கினி உண்டு அனுப்பினான்.
உறவின் முறையார் சுட்டு
அனுப்பினார். பிள்ளைகள் குடம் உடைத்து
" பிறந்து இறந்து போவதும் ஐயனே
போதும்.

அடியார்! உம்மிஸ்/பாசி ஆவோம்.
(நீ ஓர் வியாதியே)

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்:- பாசியோ! மீதியோ! யாம்
பிழைக்காவிட்டாலனே? உன்னை காப்பாற்ற முடியும்?
யாமே போகும் போது. உன்னை எப்படி காப்பாற்ற
முடியும்?
யாம் பிழைத்தால்! இன்னொரு மனைவியும்!
நமக்கு உண்டு. இன்னமும் குழந்தைகளையும் பெற
முடியும்.
சாமக்கிரிகைகளையும் சேர்க்க முடியும்.
நீயும் வேண்டாம் பெறவென மனைவியையும் உதறி
விட்டார் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள். அவருக்கு ஸ்வாமி! ஸ்வாமி!
என அவரை மறைந்தாள்.
நம் ஸ்வாமிகளின் (பிள்ளைகளோ) பாசம்! பாசம் மாறவே! எப்படி
ஒவ்வொன்றாக வந்ததோ. அப்படியே ஒவ்வொன்றாக
மறைந்து விட்டது. தோன்றிய மறையும்!
மறைந்தன தோன்றும் என்றபடியே நாமரூப
ஜகம் ஆகும்.

நான் இறந்தால் நான் கூடு
ஆ க வா ம் வ ன்

இ

நான் இறந்தால் 239

நாம் நானும் ஸ்ரீபகவானும்
ஆகலாம். ஒன்றுக

படர்க்கை! முன்னிலை! தன்னிலை! என்ற இடம்
மூன்றும் வரிசையாக கெட வேண்டும்.

குறிப்பு :- சாமக்கிரிகையின் இழப்பு என்பது!
படர்க்கை! (உன்னைச் சுற்றியுள்ள சொந்தம்)
குழந்தையின் இழப்பு என்பது! **முன்னிலை!**
(அம்மா அப்பா குழந்தைகள்)
மனைவியின் இழப்பு என்பது! **தன்னிலை** ஆகும்.
(கணவன்! மனைவி & மனைவி! கணவன் என இரண்டு)
ஒவ்வொன்றாக இழந்தால் தான், தன்னையும் இழக்க முடியும்.
தன்னை இழப்பது என்பது, அகங்காரமமகாரம் ஆகும்.
இப்போது நம் ஸ்ரீநாதர்! தனிமை ஆனார்.
மனைவி & குழந்தைகள்! குழந்தைகள் & மனைவி!
திரும்பத் திரும்ப, அவர் **மனக்கண்முன்!**
அவர்கள் வந்தது, அவர்கள் வாழ்ந்தது.
அவர்கள் கொஞ்சி குலாவி விளையாடியது,
எல்லாம் **நிழல்படம்** போல் அவர்
மனத்திரையில், வந்து வந்து வட்டமிட்டன.

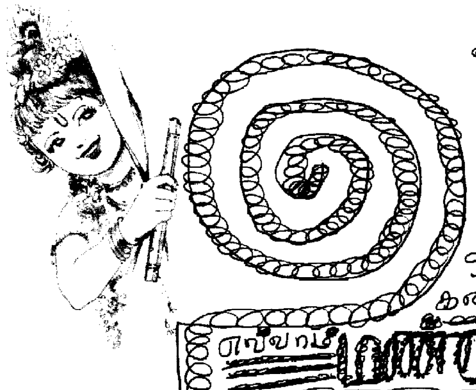

உறவு! சுற்றம்!
நட்பு! நிழல் (240)
படமாக கண்டால்
அவரவர் வேஷம் தெரியும்.
அவர்கள் இயக்கங்களை
கண்டால் துவேஷம் தெரியும்.
உணர்ந்தால் இவை
எல்லாம் மனை அனைத்தும் மறையும்.

துக்கம் தாளமாட்டாமல் நம் ஸ்ரீநாரதரின் புலம்பல்

ஸ்ரீநாரதர் புலம்பியதாக, எண்ண வேண்டாம் உங்கள் அறியாமையின் மனம் புலம்புகிறது

ஆசை மனைவி போய் விட்டாளே! எமக்கு இன்பம் தந்த மனைவி போய் விட்டாளே! யாம் சேர்த்த, பொன் பொருள்! எல்லாம் போச்சே. எம் வாரிசின் பிள்ளைகள்! எல்லாம் போய் விட்டார்களே. தெய்வம் எம்மை, வஞ்சித்து விட்டதே. அந்த தெய்வத்திற்கு, கருணையே இல்லையே. கருணையே இல்லாத, தெய்வம் எம் மனைவியை! பறித்தது. எம் குழந்தைகளை பறித்தது. பாடுபட்டு தேடிய, பொருள்கள் அனைத்தையும் பறித்துக் கொண்டதே. எம்மை அனாதை ஆக்கி விட்டதே. அத் தெய்வம் எம்மையும்! கொண்டு போய் விடவில்லையே! எம்மை ஏன் இன்னமும், இவ்வுலகில் வைத்திருக்கிறது? கொஞ்சம் கூட, மிச்சம் மீதி இல்லாமல், எல்லாவற்றையும், தெய்வம் பறித்துக் கொண்டதே! இனி யாம் என் செய்வோம்? எவரிடம் முறையிடுவோம்? எப்படி இவ்வுலகில் மானைக் கொண்டு வாழ்வோம்?

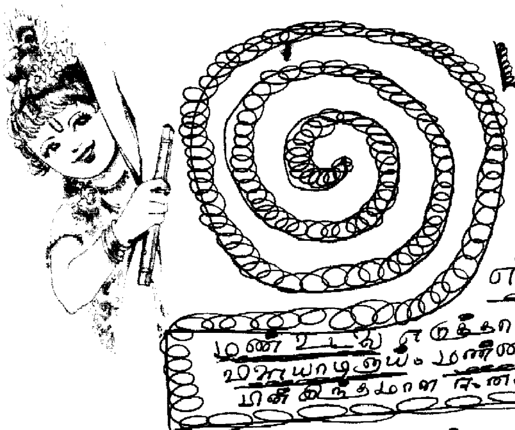

மானம்! ஞானம்
என அழுது புலம்புகிறேயோ 24-1

என்ன கொண்டு வந்தாய்
எதை கொண்டு போக முடியும்
மண்ணையே வைத்து
மண் உடல் எடுத்தாய் மண்ணிலே தானே போட வேண்டும்?
விளையாடுறாய் மனிதனே ஏன்? ஏன்? ஏன்?
பின் இந்தமான ஞானம் ஏன்?

என இன்னமும், பல நிலைகளில் கண்ணீர்
விட்டு அழுது, புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் போது.

கண்ணா! கடவுளான! நமது கண்ணன்!
நம் ஸ்ரீநாரதரின் முன் பக்கமாக வந்து அவர்
தோளில், தம் அபய கரம் பதித்து அணைத்து!
கண்ணன் :- அன்பான குழந்தாய்! நாரதா!
நாத ஸ்வரங்களின் நிமித்தம், ஜபம்! கேட்டோம்.
யாம் கேட்டு, ஒருமணி நேரம்! இருக்கலாம். ஜபத்தை

என்ன ஆனான் என்று,
தேடிப் போனபோ நாரதன், உன்னை தேடி, அந்த தடாகம்! சென்றோம். அங்கு
உன்னை காணவில்லை. யாமோ தாக சாந்தி செய்து
கொண்டோம். இங்கு இத் கானகத்தில், எங்கேயும்
நாம ஜபத்தில்! ஈடுபட்டிருப்பாய் என,
தேடி வந்த இடத்தில், இந்த ஆற்றின், கரை
ஓரமாக உட்கார்ந்து, ஏதோ அழுது புலம்பி
கொண்டிருப்பதை கண்டோம். அது என்ன
புலம்பல்? யாரை நினைத்து புலம்புகிறாய்? யாம்
தான் உன்னுடன்! இருக்கும் போது

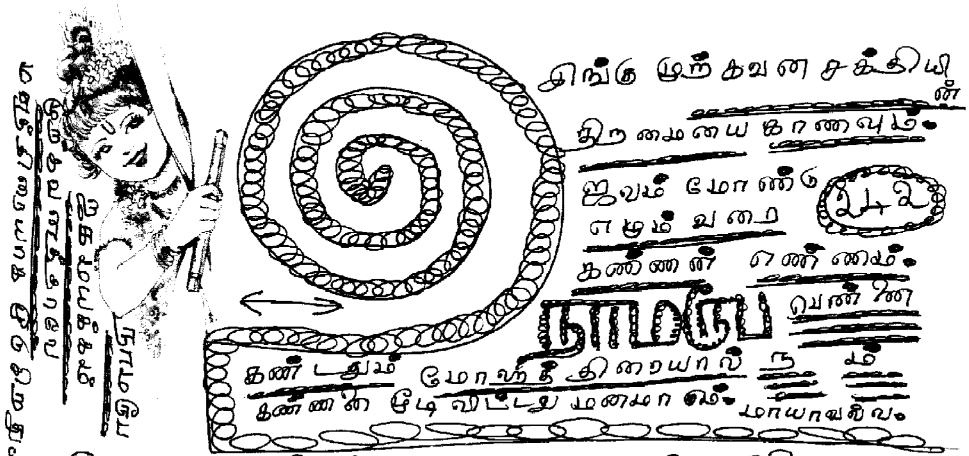

நீ யாரை நினைத்து புலம்ப வேண்டும்? உன் மனைவியும்! [illegible]! இதோ என் கையில் இருக்கிறது. அவைகளை காணோம் என தேடி துக்கிக்கிறாயா? அதை என் கைகளில் கொடுத்து விட்டதாலே சென்றாய்? பின் ஏன் துக்கம்? துயரம்! கஷ்டம்! கவலை! அறியாதவனாயிற்றே நீ. நீ ஓர் **நைஷ்டிக பிரம்மசாரி!** ஆயிற்றே. நீ ஓர் பிரம்ம ஞானியாயிற்றே? என இன்னமும், பல பல நாழிகளில், பேசின கண்ணன்! ஆகாயத்தையும்! விருக்ஷங்களையும்! நோக்கிய வண்ணம்! **ஓரக்கண்ணால்!** நோட்டமிட்ட நிலையில், புன்முறுவலுடன் கேட்டான் கண்ணன் என்ற மாயவன். (இக்கேள்வி உனக்கே நாரதருக்கல்ல.)

ஸ்ரீ நாரதர்:- ஓம் ஐயனே! பராத்பரா! பரம தயாளா! பக்தவத்ஸலா! பதிதபாவனா! பரமபுருஷா! ஏன் இந்த சோதனையின் வேகம்? ஒருமணி நேரத்தில், 100 வருஷங்களா? 100 வருஷங்களும் ஒருமணி

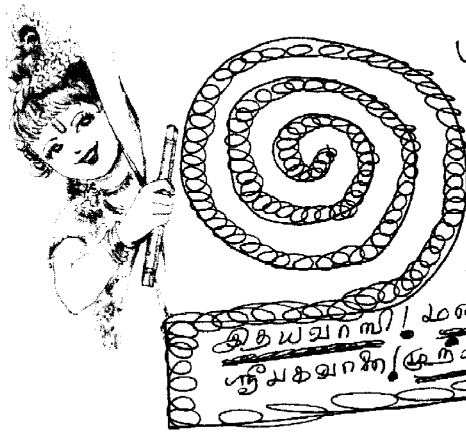

யாம் உன்னுடன் இருக்கும் போது (உ+?) பயம் ஏன்? என்கிறான் நம் கண்ணன் மூர்கவன சக்தியால் நம்முள் அந்தர்யாமி! எனவே இருக்கும் காட்சி! மனசாட்சி! இதயவாசி! மனமும் துவிக்கிறது ஸ்ரீபகவானின் மூர்கவன சக்தி

நோக்கில் கழிந்து விட்டதா? **யாம்** கண்ட காட்சி என்ன? நடந்த நிகழ்ச்சி தான் என்ன? ஒருமனை நோக்கில் 100 வருஷ ஸம்ஸாரி ஆக்கி விட்டாயே? இது என்ன விநோதம்? இது எப்படி நடந்தது பிற போல?

கண்ணன்:- (சிரித்துக் கொண்டே) புரியவில்லையா நாரதா? இது உன் மூர்கவன சக்தியால்!

விளைவாகும்.

ஸ்ரீநாரதர்:- ஆம் கண்ணா! ஓர் எண்ணம் வந்தது கண்ணன்! இப்படி உண்மையே. அதாவது, நம் ஸம்ஸார சேற்றில், மூழ்கி இருப்பதாக தெரிகிறதே. அவனை சற்று மேலே தூக்கிவிடுவோம் என்ற எம் **கருணையை** மூர்கவன சக்தி என்கிறாயா?

கண்ணன்:- ஆம் அருமை நாரதா! **ஜீவ** வேஷம் போட்டு விட்டால் நாய் வேஷம் போட்டால் குரைக்க வேண்டும். கழுதை வேஷம் போட்டால் உதைக்க வேண்டும். இங்கு **மனம்** உள்ளவனுக்கு மட்டும் வேஷம் வேஷமாக தெரியாது. அவனுக்கு

நீ போட்ட வேஷத்திற்கு
நீ நடிக்கிறாய். 244
அவன் போட்ட
வேஷத்திற்கு
அவன் நடிக்கிறான்.
உன் வினையும்! அவன் வினையும்
வேறு வேறே! ஒன்றாக அமையாது. அமையவும் இயலாது. அப்படியானால் உன்னைக் கொண்டு அவன் எப்படி நடக்க முடியும்? நன்கு உணர்.

வேஷம் நாடகமாகவே! தெரியும்
இதன் காரணம், நாம் கொண்ட பற்றே! காரணமாகும்.

என்னுடையவன்! என்னுடையவர்! என்னுடையது! என்ற
விருப்பு வெறுப்பின்! மற்றே காரணமாகும்.

உனது என, சொல்வதற்கு, இங்கு என்ன? எவர்? எது?
உன்னது என, உணர்ந்தது யார்?
எல்லாம் பொம்மலாட்டம் தானே?
,, திட்டமிட்ட காரியம் தானே?
,, முடிந்த சம்பவம் தானே?
,, புண்ணிய பாவ வினையின் பின்னல் தானே?
,, வினையை விதி முடிக்கும் காட்சி தானே?
,, மனத்திரையில் ஓடும் படம் தானே?

இங்கு யாருக்கு! யாரும்! எதுவும்!
எதுவும்! பொதுப்பாவித்தானே? பொருந்தாதுதானே?
அங்க வாய்ப்பது மனத்தாலே. எல்லாம் நம் மன அறிவு அதே.

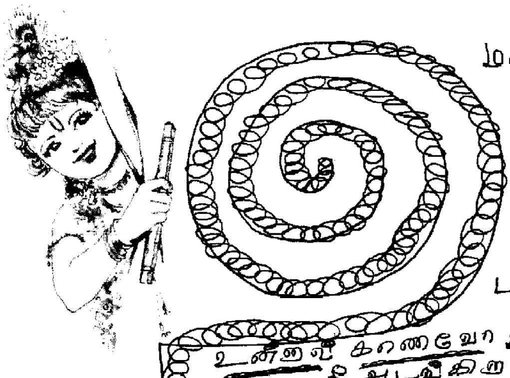

மனதால் மூடப்பட்ட
உன் ஒவ் (245)
உன் மனம் சுவின்
இவைகள் உறை முடிய
பிப்பயே அறிவு
சொரூபமாக இருக்கப்பட
டவரின் நடிப்பை

உன்னைக் கண்டவோ! உணைவோ! முடியாதுதான்
உன்னை அடக்கிறவ் எம்மூர் அடங்குவோம்
ஆகவே நீ அடக்கிறவ் உன் அகங்காரம் உன்னை அழிக்கும்
நீ அடக்கிறவ்

ஸ்ரீநாரதர்:- ஆமாம் பிரபோ! அப்படியே
எல்லோரும் விட்டுவிட்டால், உலகின்
நிலை என்ன? ஜீவர்களின் கதி என்ன?

கண்ணன்:- நீ கூறும் எல்லோரும்! என்பவர்கள்
யார்? யார்? நாரதா?

ஸ்ரீநாரதர்:- (நீரும் நாமும் மற்றும் தெரிந்து
உணர்ந்ததை சொன்னேன்) எல்லோரும் என்றால்,
நீ / யாம் / மற்றும் அனைத்து ஜீவர்களும் /
என்பதனைக் கொள்ள வேண்டும்.

கண்ணன்:- எம் அருமை நாரதா! நீ கூறும் இம்
மூன்றின் நிலையில் (A) காணும் பாவங்கள் எவை?
(B) இயக்கும் சூத்திரம் எது? (C) இவ்விரண்டையும்
வைத்து புகார் சொல்வது எது? சற்று உன்
ஆழ்ந்து பதில் சொல் பார்ப்போம்?

ஸ்ரீநாரதர்:- (உன் ஆழ்ந்த கவனிக்கத்தக்க அவ்வாறு
உரை முடியாவில்) எம் அனந்த
கண்ணா! இதன் விடையையும், நீயே கூறிவிடு?
எல்லாம் நீயே!

வினை சம்பந்த விளையாட்டு பாதகம் இருப்பதால் மாயா ஸ்ரீபகவானுக்கு அதைத் தன்னுடைய கொள்ளாது என்பதே நியதி ஆகும்.

ஸ்ரீபகவான்! மாயாவை உடையவராக இருந்தாலும்; இயக்கத்தின் ஆதாரமாக மாயா இருந்தாலும்; மனதின் விளையாட்டின் உட்புகும்! அதிகாரம்! மாயாவுக்கு இல்லை. கண்டிப்பு தண்டிப்பு இல்லாத தன்மையால்?

(246)

கண்ணனின் பதில்:- கேள்வி:- காணும் தூலங்கள் எவை?

பதில்:- தூலம் என்றும்! சூட்சுமம் அதாவது காரணம் என்றும்! மகாகாரணம் என்றும் மூன்று நிலைகளாகும். இதில்

தூலம்:- புண்ணிய பாப ஜீவ சம்பந்தம் கொண்டவை. இவை காரிய தூலங்களாகும். அதாவது இவைகள், வினையை! முடிக்கவும். பின் அறியாமையினால், மீண்டும் தொடரவும் வந்த தூலங்கள் ஆகும்.

சூட்சுமம்:- (இது காரணம் ஆகும்) இது அறிவு வடிவாகும். இது மாயாவை பற்றிய அறிவியல், ஸ்ரீபகவான் ஆகும். இது தன் மாயா விளைவால் அமைத்து புண்ணிய பாப ஜீவ தூலங்களை! முறைப்படி இயக்கும் காரணம் ஆகும்.

மகாகாரணம்:- இது ஆத்மா! ஆகும். இது மாயா சம்பந்தம் இல்லாத, சுத்த சைதன்யம் ஆகும். இது இல்லாமல் மாயா சம்பந்த காரணம் இல்லை. ஆனால் இது இயக்கம் இல்லாதது. காரண நிமித்தம் மாயா சேர்ந்தால், ஸ்ரீபகவான் ஆகும். மாயா இல்லாத நிலையில் ஆன்மா ஆகும் (மகாகாரணம்)

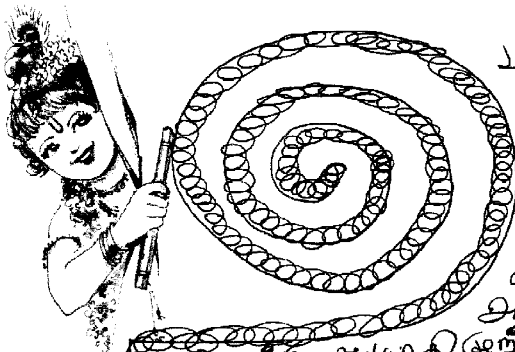

மனதின் புகார்:-

இன்பதுன்ப 247 மயக்கத்தில் சிக்கி தான் ஊதிய புல்லாங் கண்டதாலே மயங்கி அவனி விரும்பு & வெறு ப்புக்கு ஆளாகி முக்திவழைத் தவிப்புத புகார் ஆகும் என உணர்ந்து.

(B) கேள்வி:- இயக்கம் சூட்சுமம் எது?

பதில்:- சூட்சுமம் என்பது மாயா ஆகும். இது தோன்றாத! தோற்றாத! ஒன்றாகும். அனைத் தோற்றத்திற்கும் ஆதாரமான ஒன்றாகும். அதன் தோற்றம் மனம்! அகன் நா ம ரூ ப ஜ க த் வ / தோற்றமாகும்.

(C) கேள்வி:- இவ்வாண்டையும் மாயாவையும் நாமரூபங்களையும் வைத்து புகார் சொல்வதேது?

பதில்:- அம்மா! மாயா வாகும். ம க ன்! மனமாகும். இம்மனதின் விசேஷ குணம், யாது எனில், நினைப்பதும்! மறப்பதும் ஆகும். இங்கு இம்மனம் அம்மாவின் தோற்றத்தை ஓ சொரூபத்தை நாமரூபங்களாக்கி, அதை விளையாகும் நியில் தோஷ குணங்களை புகுத்தியதால் நாம் உண்டாக்கிய நாமரூபங்களையே, தானே குறை சொல்லி புகார் சொல்வது மனதின் அறியாமையாகும்.

கலிதோஷ முதிர்ச்சியின் காரணமாக இம்மாதிரி (௨௪௮) தோஷ வக்ர குணங்கள் அடாவடித்தனமாக தலைவிரித்தாட வேண்டும் என்ற விதியும் நியதியும் ஆகும். இதன் வேகாரணவிருத்தி முழுக்கவன சக்தியாகும்.

இது ஸ்ரீபகவானுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் இதை மஹா காரணம் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இனி இம் மூன்றின் இயக்கத்தை கவனிக்கவும்.

சுத்த சைத்தன்ய ஆத்மா, மாயாவை பற்றிய நிலையில் ஸ்ரீபகவான்.

சுத்த சைத்தன்ய ஆத்மா மனதால் பற்றப்பட்ட நிலையில், ஜீவன்! ஆகும்.

ஆனால் இவ் இரு நிலைகளிலும், ஆத்மா ஒன்றே! இரண்டல்ல. இது ஸத்தியம்.

சுத்த சைத்தன்ய ஆத்மா, நாமரூப ஏக ஜீவ விஷயாநம்! தோற்றுவிக்கிற, உண்டு பண்ணும் நிமித்தமாகவே, மாயாவின் மகனை மனதை! தோற்றுவித்துக் கொண்டது.

கலிதோஷ! முதிர்ச்சியால் அவ்விதமாக விபரீதம்! ஆகிவிட்டது. அப்படி ஆக வேண்டும் என்பதே, கலியுக விதியும்! நியதியும் என உணர்க.

இ

நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்ற விளையாட்டை சர்வாரம்பணமாக

ஓம்

விளையாடும்போது மனம் பாதிப்பு அடையாது அந்த மனம்! மனமாக இராது. இருக்க இயலாது. அந்த மனம் அறிவாகிவிடும்.

பக்குவவானுக்கு, (மாயா சம்பந்தம் உடையவனுக்கு) கண் இல்லையா? என்றும், கருணை இல்லையா? என்றும்; புலம்புவது **மனதின்**! அறியாமை ஆகும். மன எண்ணத்தால் **மனதால்** வந்ததே இன்ப துன்பம் (இரண்டும் ஒன்றே)

மன எண்ணத்தால் வந்த, இன்ப துன்பத்தை! மன எண்ணத்தால் தான் **நிவாரணம்**! பெற முடியுமேயன்றி, வேறு மார்க்கம் இல்லை. (மாய மந்திரம் இல்லை)

நாம ரூப, ஜக ஜீவ, தோற்றங்களை! நன்றாக விளையாடலாம் அதனால் **பந்தம்** இல்லை என்பதை சத்தியம். ஆனால்?

நான்! என்றால்! எனது எனை உடைமை & உரிமை! பாராட்டுவதே பந்தமும் வினையும் ஆகும்.

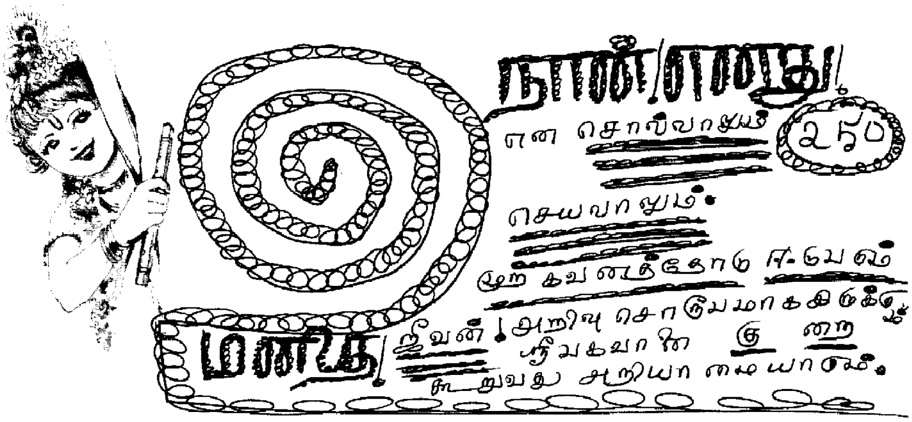

நாரதர்:- ஆமாம் கண்ணா! இவ்வுண்மை!
நிதர்சனமாக அதாவது உள்ளங்கை
நெல்லிக்கனி போல, தெரிந்தும் இத்தன்மை
உடையோர்களிருக்க முடியாது அல்லவா நீயென்ன
கண்ணா? நாமரூபத்தில் அகந்தை பிடிப்பா?
எவ்வாறு மதுமை விளையாட்டாகவும், எவ்வாறு
மண்ணாகவும், காணவும்! உணரவும் முடியாத
காரணம் என்னமாக ஆ?
கண்ணன்:- நன்றாக சொன்னாய் நாரதா!
முன்பேதான், பலமுறை! பல இடங்களில் கூறி
இருக்கிறேனே. இதுதான்.
ஒரு மனிதன் இந்த, நாம ரூப, ஆக பொருள்களை
எனது! என சொந்தம் கொண்டாட என்ன
யோக்கியதை இருக்கிறது? எப்படி இவைகள்
அம்மனிதனுடையதாகும்? எ பி வா ம்
எம்! (மாயா) உடைமையாகவும்! இயக்கமாகவும்!
இருக்கும் போது நான்! நான்! என சொல்லி சொல்லி!

எந்த மனமானது! (251)
நான்! எனது!
என்றும், நமது அறியாமை
யின் முற்கவனத்தால்,
பந்தப்பட்டு மறைசவனத்தா(ல்)
புண்ணிய பாவங்களின் தங்கு(தடை)
தானே சேகரிக்கிறதோ, அதே
மனம் சர்வார்ப்பணத்தால்தான், இப்பந்த
நிவர்த்தி செய்ய முடியும். வேறு மார்க்கம் இல்லை.

அவஸ்தைகளை(யேன்) தன் மேல் இழுத்து போட்டுக்
கொள்ள வேண்டும்? பல நிலைகளில் எதிர்
பார்ப்பு! ஏன்? உன்னால் எதுவும்
செய்ய முடியாதே, இதை கவனி!

நீ/ எம்/ குழந்தை (எம் அம்ச ஆத்மா)
உடல்/ புண்ணிய பாப வினை/ மூட்டை.
இயக்கம்/ பாப புண்ய தோஷம் இல்லாமல்,
விதிகாச்சாரப்படி நடத்தும் மாயா/ உடையது.
மேலே கூறிய, இம் மூன்றும்/ சத்தியமானவை.
உடலின் இயக்கத்தை, எம் மாயாவானது தன்
மகனை, மனதை/ வைத்து திறம்பட செய்கின்றது
அம்மனம் கவிதோழி/ அறியாமையால்,
சொந்தம் கொண்டாடுவது போல் நடிக்கிறது.
அதை அறியாமையின் மாந்தர், உண்மை என நம்பு கின்றனர்.

உ

சர்வார்ப்பணத்தால் நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றம் அதீதமும் (25ஆ) பதுமைகளாக மாறும் மாறியே ஆகவேண்டும். பின் பிரம்மார்ப்பணத்தால் இயக்கமும் அற்ற மேலே கூறிய அதீதமும் மண்ணாக மாறும் மாறியே ஆகவேண்டும்.

ஸ்ரீநாரதர்:- தெளிவான விளக்கம் கேசவா!

கலைந்தோடி! நிவ்ருத்தி சர்வார்ப்பணமே!

இந்த இரு கவனம் எப்படி நிகழ்கிறது மாதவா?

கண்ணன்:- இது ரொம்ப ரொம்ப முக்கியமானதே நன்கு கவனி! **மனதின்கண்!**

(A) நாமரூபமாக தோற்றங்களை மனம் நம்பும்.

(B) **புறத்தோற்ற!** மயக்கமே மனதின் ஸ்வபாவம்.

(C) எவன்! எவள்! எது! என்ன செய்கிறார்கள்? என்ன பேசுகிறார்கள்? என்ற கவனமே! மனதின் இயக்கம்.

(D) எல்லாம் ஸ்ரீபகவான் செயலாக இருந்தாலும் மனம் அவ்வாறு உணர்ந்தாலும் **வறட்டு** கௌரவம் (தன்மான அஹங்காரம்) மன எழுச்சி அதுவே

அறிவின்கண்: (A) நாமரூபமாக தோற்றம் அனைத்தையும் ஸ்ரீபகவானின் கை பதுமையாக நம்பும்.

(B) புறத்தோற்ற வந்த நிகழ்ச்சியையும், மயக்கம் இல்லாமல் எல்லாம் அவன் செயல் என நம்பும்.

தூல வேஷம் (253)
புண்ணிய பாபம்
மனோ வேஷம்
நான்! என்னுடைய! எனது
இவற்றுடன் மூர்க்கத்தனம்
அறிவின் விவேகம்
நாமரூப ஜக ஜீவ அநித்யம்
எல்லோரும் நல்லவர்களே! எல்லோரும் நம்மவர்களே! எல்லாம் நலமே! என்று நாம் அடங்கும் வேளை.

① எவன்! எவள்! எது! என்ற நிலையிலும், அந்தந்த ஜீவ வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, அந்தர்யாமியான, ஸ்ரீபகவானே! நடிக்கிறான் என முழுமையாக நம்பவும்.

② சர்வார்ப்பணம்! பரிபூரணமாக இருப்பதால் எல்லோரும் நல்லவர்களாகவும்! எல்லோரும் நம்மவர்களாகவும்! நடப்பது அனைத்தும் நலமே! என உறுதிநிச்சயத்தால் நம்பவும்.

இதுவே மூர்க்கத்தனத்தை நாசம் செய்யும் பிரம்மாஸ்திரம்! என உணர்க நாரதரே.

ஸ்ரீநாரதர்:- இது போதும் ஐயனே போதும். எம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே! நீங்கள் அனைவரும் பெரும் பாக்கிய சாலிகளே! மூர்க்கத்தனமும்! தர்க்கமும்! வேண்டாம்.

தர்க்கவாதத்தின்! சர்வார்ப்பணம் வேண்டும்!

இருப்பது ஒன்றே
நடப்பது நலமே.

நாரத பாபா கண்ணன்.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!